

Történelmi sodrásban - Együtt: a libás, a rend?r és a füstölg? jointos

2012 december 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

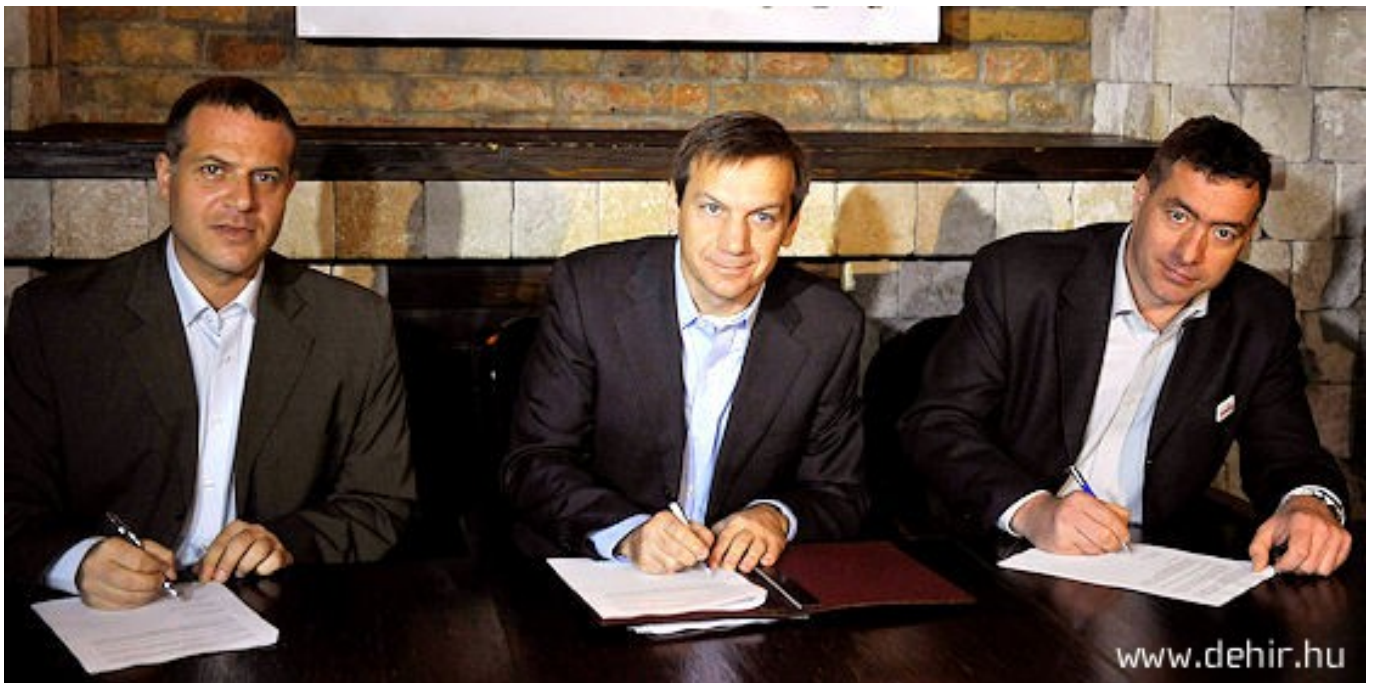
Mérték

Nyilván kézenfekv? lenne így összegezni Bajnai Gordon, Kónya Péter és Juhász Péter összefogását és az Együtt 2014 mozgalom megalakulását.

Ugyanis Bajnai neve és a Hajdú Bét ki nem fizetett, tönkretett vagy öngyilkosságba menekült beszállítóinak az ügye akkor is összen?tt egymással, ha Bajnainak bírósági papírja van arról, hogy nem az ? id?szakában történt a kifizetések elmaradása.

Kónya Péternek pedig arról van papírja, hogy már nem is rend?r, még akkor sem, ha közéleti pályája a rend?rszakszervezetek oldalán kezd?dött, s mára a fene se tudja mekkora Szolidaritás, fene se tudja milyen tagsággal rendelke? mozgalmát vezeti. S nyilván Juhász Péter is ma már inkább azt mondja, hogy az ellenzéki Milla mozgalom éjt nappallá tev? szervezése miatt oly tág a pupillája, s karikásak a szemei, nem pedig azért, mert a marihuánás, betépett évek a Kendermag Egyesület élén megviselték orcáját.

Igen, nyilván kérdezhethetnénk, hogy ez tényleg komoly? Komoly, hogy ez az új centrum? A libás, a rend?r és a füstölg? jointos azok, akik alternatívát kínálnak Magyarországnak az ellenzéki megújulás-összefogás terén, s utat törnek maguknak a választópolgárok dzsungelében a kormányzás felé? ?k lennének a nagy Orbán-rezsim-döntöget?k, a legújabb kori magyar demokrácia megment?i? Ezt nyilván nem hihetjük – mondja a teljes jobboldal, a baloldal egy része és az ökoliberálisok is. Mégis, az '56-os megemlékezések helyetti 2014-es kampánynyitó október 23-án már ugyanannyira szólt Bajnairól, mint Orbánról – hiába indult be a karaktergyilkolás b?sz gépezete a jobboldal irányából ellene.

A Fidesz-frakció korábbi vezetése tévedett 2010–2011-során, amikor a Gyurcsány elleni karaktergyilkosság stratégiája mell?l levette Bajnait napirendr?l, kvázi leállítva a „bajnaizást” a „Gyurcsányra és Mesterházyra koncentráljunk” stratégia mentén, azzal indokolva e csapásvonalat, hogy „Bajnai már visszavonult, nem kell rá puskaport pazarolni”.

Nos, hát Bajnai egyéves pihenés és egyéves amerikai felkészítés után visszajött, s szemmel láthatóan, leplezetlenül úgy gondolja, hogy ? maga lesz a hazának és haladásnak a kovácsa. De hol is, a politikai aréna mely szegletében? A baloldalon? Nem. Hanem a centrumban. Legalábbis ezt hirdette meg a húsz-harmincezer civil és párthoz köt?d? Milla tüntetésen, ahol kissé akadozó kezdéssel, korántsem nagy szónoki teljesítménnyel, szinte nevenségesnek t?n? nyomatékosító ismételtetésekkel, de mégiscsak összefogás-programot hirdetett.

S ha a Békemenet óriási számbeli fölénye, a beszél?k politikai súlytalansága, s Bajnai terhelt politikai múltja, s botladozó szónoki képessége miatt akár rá is legyinthehetnénk az Együtt 2014 mozgalomra, Bajnai beszédének új irányjelölése miatt nem tehetjük ezt meg. Az új irány pedig az, hogy az Orbán-kormány elleni választási csatát nem baloldaltól, hanem a politikai centrumból nyitotta meg Bajnai Gordon. Abból a szürke zónából, ahova a magyar választópolgárok bizonytalan és kiábrándult milliói kerültek 2010 és 2012 között.

Szigetvári Viktor, Bajnai agya valószínűleg jól mérte fel a helyzetet akkor, amikor az ellenzéki összefogást a centrum fel?l próbálja a parlament ellenzéki pártjaira er?ltetni. Igen, er?ltetni, mert egyel?re sem az MSZP, sem az LMP nem akar táncrendbe állni Bajnai akarata szerint. ?k ugyanis mára, úgy t?nik, a lazább jelöltállítás miatt biztos bejutói lehetnének a 2014-es választásoknak, ha önállóan indulnak – ám ezzel valószínű a gy?zelem lehet?sége szállna el számukra. Bajnait pedig egyik sem jelölné miniszterelnöknek, ha ? maga nem mutat fel olyan önálló politikai t?két, és er?t, amely miatt valóban megkerülhetetlenné válik, vagy válhat. A Haza és Haladás Alapítvány és az önjelölti bejelentkezés a miniszterelnöki posztra kevésnek bizonyult az MSZP és az LMP számára.

Ezért Bajnai–Szigetvári ügyesen az új, kifejezetten csak a második Orbán-kormány ellenzékeként megjelen? (korábbi id?szakokkal nem terhelt) két szervezethez fordult, akiknek presztízs az, ami a parlamenti ellenzéknek dilemma, vagyis Bajnai Gordon.

A Milla-tüntetés mint politikai színpadra lépési helyszín ugyancsak jó választás volt, mivel, mind a Millának, mind a Szolidaritásnak a mozgalmi jellege még inkább dominál a professzionizált szervezeti intézményes m?ködésükkel szemben, s így a tömegbázisképzés is dinamikusabb lehet náluk, miközben el lehet játszani a pártokfelettség makulátlanságának a szerepét.

Ma a választópolgároknak lassan 60, azaz hatvan százaléka bizonytalan abban, hogy elmenne-e szavazni, és ha igen, akkor mire szavazna. Ilyen nagy a bizonytalanok és politikától elfordulók aránya még soha nem volt a rendszerváltozás óta. A regisztráció bevezetése az ? táborukat akarta megtizedelni, s el?zetes küszöbként épül be a választójogi rendszerbe, azt remélve, hogy a bizonytalanok – a biztos pártpreferenciával nem rendelkezők – számaránya így lecsökken a választásokon.

A jelöltállítás fellazítása pedig – nagyon helyesen – a jelöltek számának megnövekedését vetíti el?re, ami pedig az ellenzéki oldal „szétszavazásához” vezethet. Ezáltal a többségi rendszerben a kormánypártok akár egy szavazattal is nyerhetnek.

Így vált kulcskérdéssé az ellenzéki oldalon az, hogy a saját biztos pártszavazatokon kívül meg tudnak-e szólítani tömegeket a bizonytalanok táborából.

A kétéves választói közvélemény-kutatási adatok alapján mára úgy t?nik, hogy nem, vagy nagyon nehezen. A Fidesz a regisztráció bevezetése által ismerte el ezt hallgatólagosan, míg az MSZP, az LMP, de még a Jobbik is stagnáló népszerűségi adataikkal igazolják e tényt. Ez egyben azt jelenti, hogy a parlamenti pártok jelenleg csak saját stabil szavazóbázisukat tudják elvinni regisztráltatni, s a bizonytalanok, többségében pártokat utáló világában maga a regisztráció is bizonytalan.

Orbán Viktor bár két éve Kötcsén meghirdette a centrális politikai er?tér elfoglalását és kialakítását, ám ez a harcias jobboldalisága miatt nem sikerült. A Fidesz a jobboldali er?teret tudta és tudja ma is tömbben uralni. Ám az elmúlt két év alatt a t?le leszakadó, mára több mint egymillió tábor pont a centrális er?térben maradt, ott, ahonnan a Fidesz jobbra vonult. Ezért hát Bajnai innen kísérli meg felépíteni politikai erejét. Ezért „a lágyabb ének”, hogy itt mindenki magyar, aki haladni akar. Nincs se jobb, se bal, csak haladáspárti és maradi, haladásellenes. S „aki nem halad, az hátrál”, márpedig ez a nagy szürke zóna pont azért nem akar pártot választani magának, mert nem látja, hogy az ? saját élete haladna el?re, s?t azt látja, hogy hátrál, lemarad.

Bajnai tehát ügyesen középre pozicionálja magát, azt akarja elhitetni, hogy valójában ? a legnagyobb, mert nemcsak a mai pártok összességét, hanem leginkább a senki által nem képviselt hatvan százalékot képviseli. S ha ebb?l ? ezzel a retorikával, mozgalmi módon, de kemény Orbán-ellenességgel el tudja vinni csak a hatvan százalék felét regisztrálni – amit a többi párt nem tud ma megtenni – akkor máris megvan az a politikai t?kéje, amit ma még hiányolnak az ellenzéki pártok ahhoz, hogy ?t miniszterelnök-jelöltjüknek nevezzék meg.

Mert ha Bajnai és mozgalma a pártok által ma nem, vagy csak nehezen megszólítható bizonytalanokat képes „becsalni” a regisztráció rendszerébe, képes ?ket újra aktivizálni, s elhitetni, hogy most már tényleg csak egy X kell, ahhoz, hogy ? maga ne hátráljon, hanem haladjon, s mindezzel meg tönkretév?inek is ad egy pofont, akkor Bajnai valóban megkerülhetetlen lehet az ellenzék számára. Mert akkor már az ? önálló indulása fogja veszélyeztetni az MSZP ellenzéki vezet? szerepét, s ezt megel?z?en érdemes lehet majd vele kiegyezni. 106 jelöltet Szigetvári Viktor akár a jövő nyárig is kényelmesen fel tud majd állítani. ? tényleg ért a kampányhoz és a politikuscsináláshoz.

Gyurcsány színre lépésekor a Fidesz-stratégák – totális tévedésbe esve – örültek, s azt mondogatták, hogy egy

ilyen nevetséges pojáca nem verheti meg Orbán Viktort. Aztán Szigetvári megmutatta, hogy de igen. Ahogy azt is, hogy milyen kommunikációs offenzíva kell ahhoz, hogy a bizonytalanok nagy szürke zónájában akár egy piperk?c, nárcisztikus Gyurcsány is eladható legyen. El is adta nekik.

Ma Bajnait kell eladni, s az eladás meg is kezd?dött. Bajnai új mozgalma ma tehát egy er?s regisztrációs mozgalomként jelentkezik, amelyik a bizonytalanok óriási táborából akarja híveit toborozni. S bárki bármilyen karaktergyilkosságba is kezd az „Együtt 2014” szövetség vezet?i kapcsán, tudnia kell, hogy a kiábrándultak, bizonytalanok rekordnagyságú birodalmában már nem hat sem a pretoriánus retorika, sem a politikai múlt deficitjeinek a felemlegetése. Ezek csak a saját tábor meg?rzésére, és a Bajnaiék ellen meglév? politikai harci kedv fenntartására elegend?ek.

A politikából kiábrándult bizonytalanok világát a Fidesz szempontjából már csak a személyes sors jobbra fordulásával lehet motiválni, vagyis a konkrét kormányzati eredményekkel. Azzal, hogy ha a létbiztonság és a kormányzati magatartások területén úgy érzi ez a szürke zónába beparkolt szavazó, hogy „Azért mégis csak igaza van Orbánnak!” illetve, „Ezt azért mégis csak jól csinálta Orbán!” De az a tömeg ma ezt nem érzi. Ahogy a kormánynak sincs még olyan eredménye s kommunikációs stratégiája mikroszinten, amivel meggy?zhetné ennek a diderg? világnak a tagjait.

És meg is jelentek a centrumban a vámszed?k, új szirénhangokon csábítva „a haladás új útjaira” ?ket. Igyekezvén elhitetni azt, hogy álmukat tényleg „Együtt” a libás, a rend?r és a füstölg? jointos fogja megvalósítani 2014-ben. Mégis, rájuk legyinteni igencsak nagy hiba lenne – ismét.

Zárug Péter Farkas
politológus

demokrata.hu

Ajánló